

Részlet Szűcs Márton bácsaszőlősi esperes plébános és Kovács József martonosi plébános kéziratából

HALOTTAK HALLGATÁSA, REQUIEM 40 EZER ÁRTATLANUL KIVÉGZETT BÁCSKAI MAGYARÉRT

Szabadkai tömegsír, 2010.

„1944. október-november havában vérferteg zúdult Bácska szelid rónáira. Ennek a vérzivataroknak legkevesebb 40 ezer magyar esett áldozatul. Aki bűnösnek érezte magát a szerbek bántalmazásában 1941 és 1944 között, azok idejekorán elmenekültek, és így a kegyetlen bosszú az itthon maradt teljesen ártatlan magyarokat sújtotta, teljesen hamis egyes politikusoknak és áltörténészeknek az az állítása, hogy ezek a magyarok mind fasiszták azaz háborús bűnösök voltak. Ennek egyértelmű cáfolata az adorjáni és temerini tömegmészárlás. Adorjánon válogatás nélkül terelték össze a falu férfi lakosságát és a Tiszába lövöldözték őket. Hasonlóan Temerinben is, ahol a saját kezükkel megásott tömegsírba lövöldözték a férfiak nagy részét.”

„Apatinban a magyar uralom alatt nem végeztek ki senkit, a szerb partizánok több

mint 300 magyar férfit öltek meg. Bácspalánkán a magyar kémelhárítók öt szerb partizánt végeztek ki, a szerbek által megölt magyarok száma mintegy 300 volt. Bács-Topolyán az 1941-es harcokban 70 szerb veszítette életét, míg 1944-es megtorlásnak 360 magyar esett áldozatul. Péterrévén négy szerb a bevonuláskor lezajlott tűzharcban esett el, hatan a kémelhárító osztályon veszítették életüket, míg a bosszúhadjárat megközelítőleg 600 magyar életet követelt. Újvidék lakói közül a magyar terrornak 1094-en a szerb megtorlásnak 10 ezren estek áldozatul. Zomborban a magyar kémelhárítók 11 partizánt végeztek ki, míg a szerbek ugyanott 5650 magyart gyilkoltak le. Szabadkán a magyar közigazgatás éveiben 180-an haltak meg a harcokban, az internálótáborban és a kémelhárítón, míg a szerb partizánok 1944-ben csaknem 7000 magyart gyilkoltak le.”

„Szabadkán hajnalban dzsippel mentek a kiszemelt áldozatért, akinek azt mondták tanúnak viszik. Egyeseket a palicsi úti kaszárnyába, másokat a belügyesek „sárga házába” szállították. A vesztőhely a zentai úti temetőben volt. Itt tömegsírba lövöldöztek a szerencsétleneket, összesen öt nagy tömegsírt ástak.”

„Zomborban bár a magyar kémelhárítók Patarcsics szerb vezetőnél megtalálták a „feketelistát”, a kivégzésre szánt helyi magyarok névsorát és a figyelmeztetett személyek nagy része elmenekült, mégis 5650 ártatlan magyart végeztek ki ebben a városban.”

Az oromhegyesi plébánia „Histori Domus”-ában a következők olvashatók 1944. elejéről: Beállt a rendkívüli állapot. Senki sem az élete nem volt biztonságban. A lakosok közül elhurcolták a következő ártatlan személyeket: Sóti Imre, Czérna András, Gyalús Lajos,

Csépa Antal, Kosányi Ferenc, Gajda József, Törtei Ferenc, Sarnyai Mihály, Újvári Vilmos, Bús György és Bakota Ferenc. Ezek sohasem tértek vissza, a bosszúállók kegyetlen kínzások után kivégezték őket. Október 31-én brutálisan megölték még két gazdálkodót a zentai országúton: Domonkos Gyulát és Bata Józsefet, csak azért, mert magyarok voltak.

Zsablyai tömegsír

Újvidéki emlékezők, 2011.